

ΠΟΛΙΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἑτησίᾳ φρ. 10
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι » » 12
Διὰ τὰ δημόσ. καὶ δημ. γράφειά » » 15
Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἐν γένει » » 16

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει ἢ στίχος λεπ. 20
 Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

Β

Ἀπαντῶμεν ἐπὶ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τεθέντων ἐρωτημάτων ἡμῶν κατὰ σειράν.

Πρὸς τὸν κ. Κυριακίδην οὐδεμίαν οὐδέποτε ἀφορμὴν ἐδόσαμεν ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεώς του τούναντίον δὲ πολλάκις φιλικῶς ὑπεδείξαμεν αὐτῷ ὅτι συμφερότερον ἦτο δι' αὐτὸν νὰ ἐξήρχετο ἐκ τῆς κρύπτῃς του, νὰ ἐσχετίζετο μετὰ τῶν συναδέλφων του, νὰ προσήρχετο εἰς τὸ δικαστήριον, νὰ προσεπέλαζε τῇ κοινῶνίᾳ, παρὰ ἀρανῆς καὶ κρυπτόμενος ὡς πολέμιος τῆς κοινῶνίας νὰ δημοσιεύῃ ὅτε μὲν διὰ τοῦ «Λυγκέως» ἄλλοτε διὰ τοῦ «Δεσπότου» καὶ τελευταῖον διὰ τοῦ «Ἀνεξαρτήτου» τοὺς πρωτοφανεῖς ἐείνους λιβέλλους κατὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς καὶ τῶν ἄλλων προσώπων καὶ μάλιστα ἀνευ σπουδαίας ἀφορμῆς, ἀνευ ὠρισμένου σκοποῦ καὶ συμφέροντος. Μολοὶ ὅτι δὲ πρὸ ἐνὸς περιπού ἔτους εἶχε παύσει νὰ μᾶς ὀμιλῇ ὁ κ. Κυριακίδης, πολλὰ δὲ ἔλεγε καθ' ἡμῶν καὶ ὡς ἐχθροὺς του δεινοὺς ἐχαρακτήριζε (διότι κατὰ παράδοξον ὅλως τρόπον τοὺς πλείστους θεωρεῖ ἐχθροὺς του, φρονεῖ δὲ ὅτι πολλοὶ ὑπόυλως καὶ ὑποχθονίως ἐργάζονται νὰ ὑποσκάψωσι τὴν πολυτίμον ὑπαρξίν του, ἐνῶ τοῖς πᾶσιν εἶναι γνωστὸν ὅτι καὶ μέχρι σήμερον καὶ εἰς τοὺς πλείστους τῶν συναδέλφων μᾶς εἶναι ἄγνωστος), ἐν τούτοις ὅ,τι ἦτο ἡμῖν δυνατὸν ἐνηργήσαμεν ὑπὲρ τῆς ὑποθέσεώς του ἅμα ἀνεκοινώθη ἡμῖν ὑπὸ φίλων του ἢ παράκλησίς του, νὰ φροντίσωμεν καὶ ἡμεῖς ὑπὲρ τῆς ταχείας περαιώσεώς της. Ἐν τούτοις ἅμα ἐξεληθὼν τῆς φυλακῆς δὲν ἠὲ χαριστήθη νὰ δημοσιεύσῃ τὰς αἰσχίστας ἐκείνας ὕβρεις καὶ συκοφαντίας, οἷας οὐδαμοῦ οὐδέποτε Ἑλληνικῇ ἐφημερίδι ἐδημοσίευσεν, κατὰ τοῦ δικαστοῦ κ. Γεωργιάδου ἀλλὰ ἐτιτλοφόρησε καὶ ἡμᾶς διὰ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ σημειωθέντων ἐπιθέτων, ἅτινα βεβαίως, ἂν ἀπεδίδοσαν ἡμῖν παρ' ἄλλου καὶ οὐχὶ τοῦ Κυριακίδου θὰ ἐπληρόνοντο ἀκριβῶς, μὰ πολὺ ἀκριβῶς. Ὁ κ. Κυριακίδης ἐχθρὸς, φαίνεται, ἀδιάλλακτος τῆς κοινῶνίας κεκηρυγμένος καὶ κρυπτόμενος ἀπὸ τὰ ὄμματα αὐτῆς ἐνόμισεν καὶ

νομίζει ἴσως ὅτι ἀτιμωρητὴ δύναται νὰ δάκνη αὐτὴν διὰ παντὸς μὴ ἀμυνομένην, ἐνῶ ὠρεῖται νὰ γνωρίζῃ ὅτι οἱ κύνες ὧν ἡ λύσσα ἀποδειχθῆ ἀθεράπευτος ἐπὶ τέλους φονεύονται.

Ἄλλὰ μήπως μᾶς ἐξύβρισε τόσον δεινῶς διότι ἠθέλησε νὰ ἀντεπεξέλθῃ καθ' ἡμῶν ὑπερασπιζόμενος τὸν παρ' ἡμῖν δῆθεν ὕβριζόμενον Δήμαρχον, ὡς παραδόξως ἔγραψεν ὁ συντάκτης τῆς «Πανόπης»; Ἀναντιρρήτως δὲν πιστεύει ὅπως ἔγραψεν, διότι τὸ αἰσχρὸν ὕβρεολόγιον τοῦ κ. Κυριακίδου ἀφεώρα τὸν κ. Γεωργιάδην, συμπεριέλαβε δὲ καὶ ἡμᾶς ἐν αὐτῷ ὁ κ. Κυριακίδης ἐξ ἐνὸς μὲν διότι ἀπεδοκιμάσαμεν τὰς εὐτελεῖς καὶ ἀνηθίλους ἐνεργείας ἐκείνων οἵτινες ἐπεδίωξαν τὴν ἐντεῦθεν μετὰθεσιν τοῦ κ. Γεωργιάδου ὄν ἀμειλίχτως ἐκάκιζεν ὁ Κυριακίδης, ἐξ ἑτέρου δὲ διότι ἄλλοι ἐντέχνως ἐπεισαν αὐτὸν ἢ αὐτὸς ἐν τῇ φαντασίᾳ του τὸ ἐπλασεν ὅτι ἐν τῷ ἄρθρῳ ἡμῶν ἐκείνῳ συμπεριελαμβάνομεν καὶ τοῦτον ἐνῶ οὔτε ἐσκέφθημι ποτε ἂν ὑπῆρχεν ἐν τῇ ζωῇ. Τὸ βεβαιότερον ὅμως εἶναι ὅτι ὁ συντάκτης τῆς «Πανόπης» εὐκαιρον ἐνόμισεν τὴν περίστασιν νὰ παρακινήσῃ τὸν κ. Κυριακίδην νὰ ἀντιταχθῆ καθ' ἡμῶν ὅπως τοιοῦτοτρόπως ἐξευτελίση καὶ γελοιοποιήσῃ τὸν κατὰ τοῦ κ. Δημάρχου ἀγῶνα ἡμῶν, χωρὶς νὰ σκεφθῆ ὅτι ἡμεῖς καὶ τοὶ πολλῶν αὐτοῦ νεώτεροι δὲν ὑποπίπτομεν συνήθως εἰς τόσον ἀσύγγνωστα σφάλματα.

Ἄλλ' ἔτι παραδοξότερον τούτου καὶ περιπλέον τὴν θυμηδίαν προκαλοῦν εἶναι ἢ ἀποδοθεῖσα ἡμῖν ὑπὸ τοῦ συντάκτου τῆς Πανόπης μομφὴ ὅτι ἐλιβελλογραφήσαμεν κατὰ τοῦ κ. Δημάρχου καὶ συνεπῶς ἀφοῦ διὰ τῆς λιβελλογραφίας διεκδικοῦμεν δικαιώματα χρηστοῦ καὶ ἐντίμου πολίτου ὀφείλομεν νὰ δεχώμεθα Κυριακιδεῖους ἀπαντήσεις.

Ὁμολογοῦμεν ὅτι ἐτρέψαμεν τοὺς ὀφθαλμοὺς μᾶς ὅτε ἀφικόμεθα εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς περικοπῆς ταύτης καὶ ἐπανελημμένως παρετηρήσαμεν τὸν τίτλον τῆς Ἐφημερίδος μήπως αὕτη ἦτο ἄλλη καὶ οὐχὶ ἡ «Πανόπη». Προκαλοῦμεν ἀδιστακτικῶς καὶ τὴν «Πανόπην» καὶ πάντα ἄλλον νὰ μᾶς ὑποδείξῃ ἔστω καὶ δύο μόνον στίχους ἐξυβριστικῶς οὖς τυχὸν ἐν τῷ «Πολίτῃ» ἐγράψαμεν κατὰ τοῦ κ. Δημάρχου. Βεβαίως τὸ ὕψος

είναι δριμύ, όχι κολακευτικόν, τὰ γραφόμενα ἐγγίξουσι μέχρι κοκκάλου τὸν κ. Δημάρχον ὅχι ὁμως διότι εἶναι ἐξυβριστικά ἀλλὰ διότι ἐμπεριέχουσιν ἀληθείας πικροτάτας καὶ ἀναμφισβητήτους. Ἐκτὸς δὲ τοῦ ὅτι φρονοῦμεν ὅτι ὁ ὑβρίζων τὸν ἀντιπαλόν του μᾶλλον ἐαυτὸν βλάπτει, ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἢ ἀπεικόνισης τοῦ χαρκτηῖρος τοῦ κ. Δημάρχου ἤτο ἀρκετὴ νὰ τὸν βλάβῃ ὥστε νὰ μὴν ἀναγκασθῶμεν νὰ καταψύγωμεν εἰς ἄλλας πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον λεπτομερείας. Πολὺ σπανίως ἴσως εἶδον μέχρι σήμερον οἱ ἀναγνώσται τῶν ἐντοπίων ἐφημερίδων ἀγῶνα προσωπικὸν μετὰ τοσαύτης εὐπρεπείας καὶ ἀπὸ ὑψηλοτέρας περιοπῆς διεξαγόμενον, μετὰ θάρρους, ἀνευ περιστροφῶν, ἀνευ ὑπαινιγμῶν, ἀνευ χυδαίων ὑβρεων, ἀνευ ὑστεροβουλίας, οἷον ἡμεῖς μέχρι τοῦδε κατὰ τοῦ κ. Δημάρχου διεξηγάγομεν. Οἱ δὲ τίτλοι ἡμῶν δι' ὧν πράγματι διεκδικοῦμεν δικαιώματα ἐντίμου καὶ χρηστοῦ πολίτου καὶ δι' ὧν δικαιούμεθα μετ' ἀγανακτήσεως νὰ ἀποκρούωμεν τὰς Κυριακιδεῖους ἀπαντήσεις, κ. συντάκτα τῆς «Πανόπης» δὲν ἐλήφθησαν ἀπὸ τῆς λιβελλογραφίας, διότι οὐδὲ δημοσιογράφοι ἐγενόμεθά ποτε ἐξ ἐπαγγέλματος, ἀλλὰ ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἐκ τῆς πρὸς ἅπασαν τὴν κοινωνίαν συμπεριφορᾶς ἡμῶν, πολὺ δὲ περισσότερο πρὸς ἐκείνην ἣτις ἔχει ἀνάγκη τῆς ὠρεᾶν ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός μας. Ὅταν δὲ ἡ «Πανόπη» λαλοῦσα περὶ ἡμῶν λέγῃ ὅτι λιβελλογραφοῦμεν καὶ ὅτι ὁ τύπος παρεγνώρισε τὴν ἀποστολὴν του καὶ ἐκτρέπεται εἰς ποταπὰς καὶ εὐτελεῖς κατὰ τῶν ἀντιπάλων ἀτομικὰς ὑβρεῖς, πρέπει νὰ συνταράσσῃται ὀλίγον ὑπὸ τύψεως τοῦ συνειδήτος διότι γνωρίζει ὅτι μέγα μέρος τοῦ ἐγγωρίου τύπου ἐτράφη πάντοτε δι' ὑβρεων, συχοφαντιῶν, ὑπαινιγμῶν, καὶ ὑστεροβουλιῶν, πρέπει νὰ ἐννοῇ ὅτι εἰρωνίαν καὶ εἰρωνίαν πικρὰν ἀδεῶς ἀπευθύνει εἰς τὸ πρόσωπον ὄλων τῶν συμπολιτῶν τῆς.

Ἀλλὰ καιρὸς νὰ ἀπαντήσωμεν καὶ εἰς τὸ τελευταῖον ἡμῶν ἐρώτημα. Ἀναγνωρίζομεν, λέγει ὁ συντάκτης τῆς «Πανόπης», ὅτι ὁ κ. Κυριακίδης ἔχων ἀφορμὰς κατὰ τοῦ δικαστοῦ κ. Γεωργιάδου, ἰταμῶς ἐξέθετο τὰ κατὰ τὴν συμπεριφορὰν αὐτοῦ ἐν Σύρῳ, παρενείρων ἐν τῇ ἐκθέσει του ἐκείνη διὰ φράσεων οὐχὶ εὐπρεπῶν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κ. Μπουκλάκου. Ὅτι ὁ Κυριακίδης ἐγράψε κατὰ τοῦ κ. Γεωργιάδου ἰσχυρίζόμεθα ὅτι οὐδέποτε Ἑλληνικὴ ἐφημερίς ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου ἐγράψε μὴδὲ τῶν ἀνωνόμων ἐκείνων λιβελλων, οἵτινες μόνον ἐν καιρῷ νυκτὸς ρίπτονται εἰς τὰς ὁδοὺς, ἐξαιρουμένων. Ἄν λοιπὸν τὰ αἰσχρὰ ταῦτα διὰ τὰ ὅποια ἡ Εἰσαγγελία ὤφειλεν ἐξ ἐπαγγέλματος νὰ προβῇ ἀμειλίχτως εἰς τὴν κατάδιωξιν τοῦ Κυριακίδου, ὅπως περιστείλη τὴν μανίαν του, ὀνομάζει ἡ «Πανόπη» ἰταμὴν ἐκθεσιν, διατὶ τάχα νὰ παραξενευθῶμεν ἡμεῖς διότι τὰ ἐπίθετα, παράσιτος, τυχοδιώκτης, ἀτιμος, ἐπι-

θεωρητῆς τῶν χαπαιτυπειῶν, προαγωγὸς, μετὰ ὅποια ἐπιτιμοφόρησεν ἡμᾶς ὁ Κυριακίδης ὀνόμασεν «οὐχὶ εὐπρεπεῖς φράσεις»; Περίεργος, τῇ ἀληθείᾳ, εἶναι ἡ ἀφέλεια τοῦ κ. συντάκτου τῆς «Πανόπης» μεθ' ἧς χαρακτηρίζει τὰ ἐπίθετα αὐτὰ λεγόμενα παρ' ἄλλου καὶ οὐχὶ τοῦ Κυριακίδου δύναται νὰ προκαλέσῃ τὴν λυσσώδεστέραν ἀνθρωποκτονίαν καὶ παρὰ τοῖς φρονιμωτέροις πλὴν τῶν ἀληθῶς ἀτίμων. Ἀλλὰ μήπως μόνον ὁ κ. Γεωργιάδης καὶ ἡμεῖς ἐπέσαμεν ὀνόματα τῆς μανίας τοῦ κ. Κυριακίδου; Ἄμα τῇ ἐνταῦθα ἐγκαταστάσει του ἐξέδοτο τὸν «Λυγκέα» καὶ εἶτα τὸν «Δεσπότην» δι' ὧν διὰ πρωτοτύπων φράσεων διὰ λέξεων καινοφανῶν, εἰλημμένων ἐξ ἀγνώστου λεξικοῦ, ἐξήμεσε σατανικὰς ὄντως ὑβρεῖς κατὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ ἄλλων τινῶν, χωρὶς νὰ ἔχη κανένα λόγον, χωρὶς νὰ ἐπιδιώκῃ τοῦλάχιστον κανένα σκοπὸν τὸ μίσημα τῶν δεινῶν καὶ ἀνηκούστων ὑβρεων τόσο ἐμόλυνε τὴν ἀτμόσφαιραν ὥστε ὀλόκληρος ἡ πόλις ἠναγκάσθη νὰ κάμῃ διαδηλώσεις καὶ λιτανεῖας ἀκούη ἵνα ἀπολυμάνῃ αὐτήν. Εἶτα ἐξέδοτο τὸν «Ἀνεξάρτητον» δι' οὗ μετὰ μανίας, πλὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, καὶ κατὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑποκαστήματος τῆς Τραπεζῆς καὶ τόσων ἄλλων ἐντίμων προσώπων ἐτράφη μυρίας ἐκστομίζων ἀνηκούστους ὑβρεῖς, ἀνευ λόγου, ἐπαναλαμβάνομεν, ἀνευ σκοποῦ ὠρισμένου, αἰείποτε δὲ κρυπτόμενος, ἀπὸ τὰ ὄμματα τῆς κοινωνίας. Κατηγορήθη τέλος μίαν φοράν καὶ ἐμφανισθεῖς ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τόσο θάρρος ἔσχε νὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τῶν πράξεων του ὥστε ἐκόμισεν ὄλα τὰ λεξικά ἵνα ἀποδείξῃ ὅτι ἡ λέξις ἐγκάθετος δὲν εἶναι ὑβριστικὴ (!!), οὗ ἔνεκε πολλὰ καλαμπούρια νόστιμα ἔκαμεν ὁ τότε πρόεδρος κ. Μανιάκης. Ὑβρίζει τὸν κ. Γεωργιάδην ἐντὸς τοῦ ἀνακριτικοῦ του γραφείου μετὰ πολλοῦ θράους, πλέκει ὁμως τόσους στεφάνους ἐν τῇ ἀπολογίᾳ του ὑπὲρ τοῦ κ. Γεωργιάδου ἀσκόπως καὶ ἐκ δουλοπρεπείας ὥστε καὶ ὁ εὐτελέστερος τῶν ἀνθρώπων θὰ ἠρρυθρία ἀναγινώσκων ἤδη τὰ αἰσχρὰ αὐτὴν κατὰ τοῦ ὑμνηθέντος ἐγράψεν ἐν τῷ «Ἀνεξαρτήτῳ», ἐξαιτεῖται τὴν συνδρομὴν ἡμῶν ὑπὲρ τῆς ἀποφυλακίσεώς του καὶ ὁμως ἐξελθὼν τῆς φυλακῆς μᾶς ὑβρίζει ὅσον οὐδ' ὁ ἀδιάλλακτος καὶ ἀναιδέστατος τῶν ἐχθρῶν μας. Αἶ, κ. συντάκτα τῆς «Πανόπης», τί φρονεῖτε; ἔπρεπε νὰ ἀγάγωμεν ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης τοιοῦτον ἄνθρωπον, ἵνα καὶ αὐτὴν καταγέλαστον ποιήσωμεν; ἔπρεπεν νὰ ἐμφανισθῶμεν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἵνα συζητήσωμεν αἱ ἡμεῖς ἐσμέν τυχοδιώκται, ἐπιθεωρητῆς χαμαιτυπειῶν, προαγωγοί; ἔπρεπε δημοσιογραφικῶς νὰ πραγματευθῶμεν περὶ αὐτῶν τούτων, νὰ ἀποκρούσωμεν αὐτὰ, καὶ ἀποδείξωμεν τὸν ἀντιπῶν; Ἡ μήπως νομίζεις ὅτι ὀφείλει ἕκαστος νὰ ἀφίνη νὰ δάκνηται ὑπὸ τῶν λυσσῶντων κυνῶν ἵνα μὴ κατηγορηθῇ ὡς κυνοκτόνος; Νῆ Δία! δὲν τὸ πιστεύομεν. Ἄν ὁμως οὕτως παρὰ προσδοκίαν φρονῇ ὁ κ. συντάκτης τῆς «Πανόπης» τότε ἀφί-

νομεν αὐτὸν ἐλεύθερον νὰ ἐντροφῆ εἰς τὰς χριστιανικὰς ταύτας πεποιθήσεις του, ἡμεῖς ὁμῶς, τὸν διαβεβαιοῦμεν, οὐδέποτε θὰ ἐπιτρέψωμεν εἰς ὁποῖον δήποτε εἰκὴ καὶ ἀκρίτως νὰ προσβάλλῃ τὰ δικαιώματα καὶ τὴν φιλοτιμίαν μας, διότι πιστεύομεν ὅτι ὅπου δὲν φθάνει ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἡ συστολὴ πρέπει νὰ συντρέχῃ τὰ μέσα τοῦ σωφρονισμοῦ.

Ἐν Ἐρμουπόλει, τῆ 29 Ἰουλίου 1886.

ΠΡΟΣ
ΤΟ Σ. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ Γ. ΜΠΟΥΚΛΑΚΟΥ

δικηγόρου κατοικοῦ Ἐρμουπόλεως.

Συμφέρον ἔχει τὸ Σ. Ὑπουργεῖον καὶ ἐν γένει ἡ Κυβέρνησις νὰ μανθῆνῃ τὴν διαγωγὴν τῶν ὑπαλλήλων τῆς, οὓς ἔταξε φρουροὺς καὶ ἐκτελεστὰς τῶν νόμων, ἰδίᾳ δὲ ἐκείνων οἵτινες καὶ ἀντιπροσωπεύουσιν αὐτὴν ἐκτὸς τῆς πρωτεύουσας.

Ἐπόμενοι δὲ τῷ συμφέροντι καὶ τῷ καθήκοντι, ὅπερ ἕκαστος τῶν πολιτῶν ἔχει, νὰ ἐνδιαφέρεται ὑπὲρ τῆς κληῆς τῶν νόμων ἐφικμογῆς καὶ ἐκτελέσεως, καταγγέλλῃ δὲ τῇ Κυβερνήτῃ πᾶσαν τυχόν παρεκτροπὴν καὶ παρανομίαν τῶν δημοσίων τοῦ Κράτους λειτουργῶν σπυροδομένῃ διὰ τῆς παρουσίας μας νὰ γνωρίσωμεν τῷ Σ. Ὑπουργεῖῳ καὶ τῇ Σ. Κυβερνήτῃ μίαν ἐκ τῶν πολλῶν τοῦ κ. Νομάρχου Κυκλάδων Θεοχάρους παρεκτροπῶν καὶ παρανομιῶν χωρὶς νὰ ἐπιμεινωμεν εἰς σχόλια καὶ χαρακτηρισμοὺς ἀφίνοντες τὸ Σ. Ὑπουργεῖον νὰ κρίνῃ αὐτὸ περὶ τῆς πράξεως τοῦ ἐν Σύρῳ ἀντιπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως.

Τὴν 25ην φθίνοντος μηνὸς δικασθεὶς ἐνώπιον τῶν ἐν Σύρῳ Πλημμελειοδικῶν ὁ Δῆμαρχος Ἀποικονθίας τῆς Ἐπαρχίας Νέξου Γεώργιος Πλιτάκης ἐπὶ καταδικάσθη ἐπιεικῶς εἰς πενθήμερον φυλάκισιν. Διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ ὁ καταδικασθεὶς ἀντὶ τῶν χωροφυλάκων παρεδόθη εἰς τὸν Ἐπιστάτην τῶν φυλάκων ἵνα ὑπὸ τούτου ἀθροῦσθε μετὰ τῆς εἰς τὰς ἐνταῦθα πεινικὰς φυλάκας. Ὁ κ. Νομάρχης ὁμῶς πρὸς ἐν, ἀγνοοῦμεν διὰ ποῖον λόγον, προσέχθη ὁ καταδικασθεὶς διέταξε προφρικῶς τὸν ἐπιστάτην ἵνα τὸν ἀφήσῃ ἐλεύθερον ὅπως αὐτὸς μετέβῃ εἰς τὸ νοσοκομεῖον καὶ ἐκεῖ ἐκτίσῃ τὴν ποινὴν του, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ἐπιστάτης ἀπήτησεν, ὡς φαίνεται, καὶ ἔγγραφον διαταγὴν περὶ τούτου, ὁ κ. Νομάρχης αὐθημερὸν τῷ ἔκοινοποίησεν ἔγγραφον δι' οὗ διέτασεν αὐτὸν νὰ ἀφήσῃ τὸν καταδικασθέν νὰ μεταβῇ εἰς τὸ νοσοκομεῖον ὅπως ἐκεῖ ἐκτίσῃ τὴν ποινὴν του. Ἰό γ φ ὁ σ θ ε ν ε ἰ α ς. Ὁ κατάδικος ἀφθεῖς ἐλεύθερος ἐσκέφθη ὅτι ἦτο πολλῶ φρονιμώτερον νὰ διέλθῃ τὰς ἡμέρας του ἐν τοῖ κληρονομῶν τῆς οἰνοπωλείας καὶ τοῖς ξενοδοχείοις, παρὰ ἐν τῷ νοσοκομείῳ ἐνθα ἡ διαμονὴ θὰ ἀπέβαιναν ὀλίγον στενόχωρος, καὶ δὴ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταδικίας του ἦτοι ἀπὸ τῆς 25ης μέχρι τῆς 2ης ὥρας Μ. Μ. τῆς 27ης διημεύρευεν ἐν τῆς ἀνωτέρω αμεινωθεῖσιν ἐνδικοιτήμασι δικασθῶν μετὰ τῶν φίλων του εἰς κοινὸν σκάνδαλον.

Ἐπιτέλους τὸ σκάνδαλον ἐγένετο γνωστὸν τῷ δικαστηρίῳ, εἰς δὲ τῶν κ. δικαστῶν, τῇ ἐντολῇ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως, μετέβη εἰς τὰς φυλάκας καὶ εἰς τὸ νοσοκομεῖον ἵνα ἐπισήμως βεβαιωθῇ ἀλλ' οὐδ' αὐτοῦ εὔρε τὸν κατάδικον. Ἐπανερχεται εἰς τὴν πόλιν καὶ μεταβὰς εἰς τὴν

Μοιραρχίαν ἐξηγήσατο πρὸς αὐτῆς τὴν σύλληψιν τοῦ ἐλευθερωθέντος ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου καταδικού, αὐτὴ δὲ πέμψασα ἕνα Ἐνωμοτάρχην μετὰ δύο χωροφυλάκων συνέλαβεν αὐτὸν ἐν τῇ κληρονομίᾳ περὶ ὥραν 2 1/2 Μ. Μ. τῆς 27ης τοῦ μηνός, καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὰς φυλάκας πρὸς ἕκτισιν τῆς πενθήμερου φυλακίσεώς του.

Ἐλαβον χώραν καὶ ἐπεισόδιά τινι, ὡς λέγεται, ὀφειλόμενα εἰς τὰς δικτατορικὰς τοῦ Νομάρχου διαταγὰς ὅστις κατώρῳσεν ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ νὰ συγκεντρώσῃ ἐν ἑαυτῷ πλὴν τοῦ Νομαρχιακοῦ ἀξιώματος καὶ τὸ τοῦ ἱατροῦ καὶ εἰσαγγελέως, ἀλλὰ ταῦτα ὡς καὶ τὰ σχόλια καὶ τοὺς χαρακτηρισμοὺς παραλείπομεν κατὰ τὰ προειρημένα ἀφίνοντες τὸ Σ. Ὑπουργεῖον νὰ κρίνῃ αὐτὸ περὶ τοῦ ἐνταῦθα ἀντιπροσώπου τῆς Σ. Κυβερνήσεως.

Ὑποσημειοῦμαι εὐσεβάστως

Εὐπειθέστατος

Θ. Μπουκλάκος.

Σ. Οἱ θέλοντες νὰ γνωρίσωσι ποῖαν ἀξίαν καὶ βαρύτητα ἀποδίδει ὁ κ. Νομάρχης Κυκλάδων Θεοχάρης εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων καὶ πόσον σέβεται τὴν δικαιοσύνην καὶ τὸ ἑαυτοῦ καθήκον ἀς ἀναγνώσῃ τὴν ἀνωτέρω δημοσιευομένην ἀναφορὰν μας πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν δι' ἧς καταγγέλλομεν ὡρισμένην αὐτοῦ παράνομον πράξιν ὑπὸ προσωπικὴν μας εὐθύνην. Ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεως τοῦ κ. Νομάρχου πολλὰ πράξεις μεροληπτικαὶ καὶ παράνομοι ἐβάρυναν τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ ὡς δημοσίου λειτουργοῦ, πολλάκις δὲ κατεδηλώθησαν αἱ δικτατορικαὶ αὐτοῦ ἀξιώσεις, τὴν φορὰν ὁμῶς ταύτην τὸ θάρρος αὐτοῦ πρὸς περιφρόνησιν τῶν νόμων, ὧν φρουρὸς καὶ ἐκτελεστὴς ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τῆς πατρίδος του ἐτάχθη ὑπερέβη πᾶν ὄριον φρονήσεως. Δὲν ἐδίστασε ποσῶς νὰ καταπατήσῃ τὴν ἀπόφασιν ὀλοκλήρου δικαστηρίου ὑπὸ τὰ ὄμματα ὀλοκλήρου τῆς σκανδαλισθείσης ὑπὸ τῆς παρανόμου τολμῆς του κοινωνίας, ἀλλ' αὐτὸς ἐνδυσθεὶς τὸν κινδύνον τοῦ διοικητοῦ, τοῦ ἱατροῦ, καὶ τοῦ εἰσαγγελέως ἀπεφάνετο περὶ τῆς ἀθιγενείας τοῦ καταδικού ὡς ἱατρός, ἐγνωμοδότησεν ὡς Εἰσαγγελεὺς καὶ διέταξεν ὡς δικτάτωρ, ὅχι ὡς Διοικητής. Ἀλλὰ ποῖον περασμὸν καὶ ποῖαν πεποιθήσιν δύνανται νὰ ἐμπνεύσωσιν οἱ νόμοι καὶ ἡ δικαιοσύνη εἰς τοὺς ἀδικουμένους, ὅταν βλέπωσιν αὐτὸν τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς κυβερνήσεως, τὸν φρουρὸν καὶ ἐκτελεστὴν τῶν νόμων, τόσον ἀδελφῶς καταπατοῦντα τοὺς νόμους καὶ τὰς ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων ὑπὸ τὰ ὄμματα τῆς κοινωνίας καὶ ὄλων τῶν ἄλλων ἀρχῶν; Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι τὸ γεγονός τοῦτο πολλὴν τὴν ἐντύπωσιν θὰ προξενήσῃ εἰς ἅπαντας, οἵτινες μὲ κλειστοὺς ὀφθαλμοὺς παρακολούθουν ἄχρι τοῦδε τὴν ἐν τῇ πλατεῖᾳ σοβαρότητα τοῦ κ. Νομάρχου, οὐδεμίαν ὁμῶς εἰς ἡμᾶς τοὺς μελετῶντας τὸν ἐνταῦθα βίον καὶ πολιτείαν αὐτοῦ ἐπιμελῶς. Ἡ καταγγελλομένη πράξις εἶναι μία ἐκ τῶν συνηθῶν αὐτῷ καὶ τὴν ὁποῖαν πολλὰ ὅμοια θὰ παρακολουθήσωσιν ἂν μὴ ἡ Κυβέρνησις φροντίσῃ νὰ περιστείλῃ ὅπως δήποτε τὰς φαρμακτικὰς αὐτοῦ δόσεις. Πρὸ πολλοῦ δὲ ὑπεδείχμεν ἐπικειλημένως ὅτι ὁ κ. Θεοχάρης δὲν εἶναι ὁ συννετὸς ἄνθρωπος, ὡς πεπλανημένως ἡ Κυβέρνησις ἐβώρησεν ἐν ἀρχῇ, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἦλθεν ἐνταῦθα ἕνα καὶ μόνον τὸν κ. Δῆμαρχον, μεθ' οὗ διὰ πολλῶν συνδέεται, προσωπικῶς ὑπηρετήσῃ δι' ὄλων τῶν μέσων θεμιτῶν καὶ ἀθεμιτῶν πρὸς σκάνδαλον καὶ βλάβην ὄλων τῶν ἄλλων καὶ ὅστις μέλλει διὰ τῆς ἐν παντὶ σκανδαλώδους ἀναμειξέως του νὰ προξενήσῃ τὴν διχοστασίαν ἐνταῦθα. Ἀντὶ νὰ ἀριθμῶμεν μίαν πρὸς μίαν

τάς μεροληπτικάς και παρανόμους του κ. Νομάρχου πράξεις και επαναφέρωμεν όλα τὰ μέχρι τούδε ἐν τῇ ἐφημερίδι ἡμῶν περὶ αὐτοῦ δημοσιευθέντα ἐθεωρήσαμεν καθήκον ἡμῶν νὰ τὸν καταγγείλωμεν ἐπισήμως εἰς τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον καὶ χάριν αὐτοῦ τούτου τοῦ ὑπουργείου, ἵνα ὡς οἴοντε ἐπισημοτέραν τοῦ τελεσιθέντος ἀδικήματος λάβῃ γνώσιν καὶ χάριν ἡμῶν, ἵνα ἀπαδειχθῇ ὅτι ἀληθῆ πάντα περὶ αὐτοῦ γράφομεν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΓΧΩΡΙΟΙ.

Μεγάλως ἀνηυχεῖ ἡ ἡμετέρα πόλις ἐπὶ τῇ ἐκπληκτικῇ καθ' ἡμέραν ὑψώσει τοῦ συναλλάγματος, ὅπερ ἔφθασεν εἰς τιμὴν ὑπερβάλλουσαν, οἷς οὐδέποτε παρετηρήθη μέχρι σήμερον οὐδὲ κατὰ τὰς κρισιμωτέρας ἐθνικὰς περιστάσεις. Ἐνεκα δὲ τούτου πολλοὶ ἐμπορινοὶ οἴκοι τῆς ἀγορᾶς μας ἀνέστειλαν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παραγγελιῶν αὐτῶν ἐν Εὐρώπῃ. Ἀνάγκη ἀπόλυτος ταχέως ἡ Κυβέρνησις νὰ σκεφθῇ καὶ λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα ἀποτελεσματικῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου διότι ἡ ἐνεστῶσα οἰκονομικὴ κατάστασις εἶναι ἐπικινδυνωδεστέρα καὶ διὰ τὰς προσόδους τοῦ Κράτους.

— Ὁ ἐν Μαγχεστρία συμπολίτης ἡμῶν κ. Ἰωάννης Κ. Βοκοτόπουλος, προσήνεγκεν εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπὴν ὑπὲρ τῶν ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ ἐν Πελοποννήσῳ παθόντων δραχ. ν. τετρακοσίας ἐξήκοντα πέντε.

— Διὰ τοῦ σημερινοῦ γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου ἀναχωρεῖ εἰς Παρισίους πρὸς τελειοποίησιν τῶν σπουδῶν τοῦ ὁ νεαρός ἰατρός Α. Οἰκονόμου. Ὁ εὐφυῆς καὶ φιλοπρόνοιατος νέος με τοὺς εὐγενεῖς πόθους με τοὺς ὅποιους ἐμφορεῖται καὶ με τὸν ἀπαράμιλλον ζῆλον μετὰ τοῦ ὁποίου ἐφωδιασμένος μεταβαίνει ἐκεῖ πρὸς τελειοποίησιν τῶν σπουδῶν του οὐδ' ὅλως ἀμφισβάλλομεν ὅτι δικαιοδικῶς θέλει καταλάβει διακεκριμένην ἐν τῇ ἐπιστήμῃ καὶ τῇ κοινωνίᾳ τῆς Ἐρμουπόλεως θέσιν κατὰ τὴν ἐπάνοδόν του, ἣν ἐκ μέσης καρδίας τῷ εὐχόμεθα αἰεταί.

— Χθὲς μ. μ. ἐθεάθη ἐξωθι τοῦ τυπογραφείου τοῦ ὁ γέρον Βαρβαρέσος διώκων μὲ κ ο ν τ ὄ ξ υ λ ο τὸν δικηγόρον καὶ συντάκτην τοῦ «Ἀνεξαρτήτου» κ. Πιλόβιον Κυριακίδην.

— Ἀντὶ τοῦ τέως νομομηχανικοῦ κ. Ἰσιγώνη μετετέθη καὶ ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ τοιοῦτος κ. Κατσαρός. Εἶναι ἐκ τῶν ἐπιμελεσιτέρων καὶ ἐντιμοτέρων νομομηχανικῶν.

— Χθὲς ἀπέθανε καὶ ἐκκδεύθη ὁ πρεσβύτερος υἱὸς τοῦ συμπολίτου μας Θεοδώρου Κατσούλη **Δημήτριος**.

— Ὁ ἔκτακτος ἀπεσταλμένος καὶ γενικὸς πληρεξούσιος τῶν ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἀντιπάλων τῆς σημερινῆς διοικήσεως τῆς Ἑλλ. Ἀτμοπλοίας ἐπέτυχε λαμπρῶς καὶ ἀποτελεσματικώτατα εἰς τὴν νέαν αὐτοῦ εἰς Ἀθήνας ἐκδρομὴν πρὸς σύγκλησιν γενικῆς τῶν μετόχων συνελεύσεως. Δίκαιον εἶναι νομίζομεν, νὰ πληρωθῶσιν αὐτῷ τὰ ἐξοδα τοῦ ταξιδίου, διότι ἀπλᾶ συγχαρητήρια θὰ ἦν σκληρὰ ἀγ.ωμοσύνη.

Πρὸ πολλοῦ ἀπεστάλη εἰς τὴν ἐνταῦθα Εἰσαγγελίαν ἀπόφασις τῶν ἐν Μεσολογγίῳ Κακουργιοδικῶν ἐρήμην, καταδικάζουσα τὸν δικηγόρον Πολύβιον Κυριακίδην ὑπὸ τὸ ὄνομα «Πολύβιος Γεωργιάδης» εἰς φυλάκισιν ἐνός ἔτους. Ἐγνωμεν δὲ ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη δὲν ἐκοινοποιήθη τῷ καταδικασμένῳ διότι οὗτος ἠρνήθη ὅτι ποτὲ ὀνομάζετο «Γεωργιάδης». Βεβαιούμεν τὸν κ. Εἰσαγγελέα ὑπ' εὐθύνην μας ὅτι ὁ ἐνταῦθα δικηγόρος Πολύβιος Κυριακίδης εἶναι ὁ αὐτὸς οὗτος ὃν ἡμεῖς ἐγνωρίσαμεν ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸ ἔτος 1876 ὑπὸ τὸ

ὄνομα «Γεωργιάδης», εἶναι ὁ αὐτὸς οὗτος ὅστις ἀπὸ τοῦ ἔτους ἐκείνου μέχρι πρὸ ὀλίγου ἐπηγγέλλετο τὸν δικολάβον ἐν Αἰγίῳ ὑπὸ τὸ ἐπώνυμον «Γεωργιάδης», εἶναι αὐτὸς οὗτος ὅστις προσέλαβε τὸ ἐπώνυμον «Κυριακίδης» περίσυν ὅτε ἤλθεν καὶ ἐγκατεστάθη ἐνταῦθα ὡς δικηγόρος διὰ Βασιλ. Διατάγματος. ἂν δὲν ἀπατώμεθα, ἢ δι' ἀπλῆς ἐν τῇ ἐφημερίδι «Πανόπη» δηλώσεως

Φαίνεται ὅτι τὸ ἐπώνυμον Κυριακίδης ἐθεωρήθη πρόστυχον καὶ διὰ τοῦτο εἶχεν ἐπονομασθῇ «Γεωργιάδης», ὅτε ὅμως ἐξεδόθη ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις ἐθεώρησε φρόνιμον νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ πατρικὸν ἐπώνυμον «Κυριακίδης» διότι τοιοῦτο-τρόπως πιθανὸν νὰ ἀπέφυγε τὴν καταδιωξιν τῆς Δικαιοσύνης. Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς θὰ διαψεύσῃ τὰς χρηστὰς ἐλπίδας τοῦ κ. Κυριακίδου.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ

Κύριε συντάκτα τοῦ Πολίτου.

Ἐπιβάτης τις ἐκ Νάξου ἐσυμφώνησε μετὰ τοῦ λεμβούχου Κωνσταντίνου Μαυρουδῆ νὰ ἀποβιβασθῇ ἐκ τοῦ ἀτμοπλοίου εἰς τὴν ξηρὰν διὰ τῆς λέμβου του καὶ πρὸς τοῦτο παρέδωκεν αὐτῷ διάφορα πράγματά του μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ μίαν βαλίτσαν. Μετὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν πραγμάτων ἐν τῇ λέμβῳ ἀνήλθε τὸ ἀτμόπλοιο ὁ λεμβούχος καὶ ἐκάλεσε τὸν ἐπιβάτην νὰ ἀναχωρήσωσιν, ἀλλ' ὅτε ἔφθασαν εἰς τὴν ἀποβάθραν παρετηρήθη ὅτι ἡ βαλίτσα ἔλειπεν ἐκ τῆς λέμβου. Ὁ ἐπιβάτης προσελθὼν τῇ Ἀστυνομίᾳ ἀνήγγειλε τὴν γενομένην αὐτῷ ἀπώλειαν, ὁ δὲ Β'. Ἀστυνόμος κ. Μολοχάδης αὐθροεῖ συνέλαβε τὸν λεμβούχον Μαυρουδῆ καὶ ἀφοῦ ἐφιλοδώρησεν αὐτὸν με ὀλίγα γροθοκοπήματα καὶ λακτίσματα ἀνεξέταστος ἐνέλεισεν εἰς τὴν σκοτεινὴν φυλακὴν. Ἡ μήτηρ τοῦ νέου Μαυρουδῆ μαθοῦσα τὴν φυλάκισιν τοῦ υἱοῦ της προσήλθε τῷ ῥηθέντι Ἀστυνόμῳ καὶ διεμαρτύρετο ὅτι ὁ υἱὸς της κάθε ἄλλο ἢ κλέπτης εἶναι, ἀλλὰ φιλοδωρηθεῖσα καὶ αὕτη διὰ σωρείας ὕβρων κατέφυγεν εἰς ἐμὲ ὡς συγγενῆ καὶ παρεπονέθη διὰ τε τὴν ἀνεξέταστον καὶ παράνομον τοῦ υἱοῦ της φυλάκισιν καὶ τὴν κατ' αὐτῆς προσγενομένην ὕβριν. Καὶ ὡς συγγενῆς καὶ ὡς πολίτης ἐθεώρησα καθήκον μου νὰ μεταβῶ παρὰ τῷ κ. Ἀστυνόμῳ καὶ τῷ συστήσω ὅτι ἀνάγκη νὰ δώσῃ προσοχὴν τινα ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης διότι ὁ νέος Μαυρουδῆς εἶναι τιμιώτατος, ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ὑστέρων εὐρεθείσης τῆς βαλίτσας τὴν ἐπιούσαν, οὐδέποτε δὲ ἠγέρθη κατ' αὐτοῦ ὑπόνοια κλοπῆς. Ἀλλ' εἰς τὰς μετὰ σεβασμοῦ πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ ὑποβληθείσας αὐτῷ παρατηρήσεις καὶ συστάσεις μου ταύτας τί νομίζετε ὅτι ἀπήντησεν ὁ Ἀστυνόμος κ. Μολοχάδης; «Γκρεμίσου βρὲ ἀπ' ἐδῶ» καὶ συγχρόνως ἀρπάσας με ἀπὸ τοῦ στήθους δι' ὠθήσεως βαναύσου με ἐξέβαλε τοῦ Ἀστυνομικοῦ Γραφείου.

Τὸ περιστάτικόν τοῦτο σᾶς παρακαλῶ κ. συντάκτα νὰ δημοσιεύσῃτε οὐχὶ διότι μοι ἔκαμεν ἐντύπωσιν ἢ τοιαύτη διαγωγὴ τῶν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ὀργάνων, διότι οὐδέποτε ἐπερίμενα καλλιτέραν παρ' αὐτῶν συμπεριφορὰν, οὐχὶ διότι ἐλπίζω τι ἀπὸ τὸν κ. Δήμαρχον, διότι αὐτὸς εἶναι ἡ αἰτία ὄλου τοῦ κακοῦ, ἀλλ' ὅπως γίνῃ γνωστὸν καὶ τοῦτο μεταξὺ τῶν πολλῶν ἄλλων εἰς τὸ ἐνδιαφερόμενον κοινόν.

Π. ΔΗΜΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.